

nemlig som Sagthunde, der ere udenfor Herrens Rækkene, i det Hele skulle have megen Sympathi; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at der kan være mange andre ligesaa lovlige eller ialtsald uskyldige Grunde, hvori en Hund kan befinde sig borte fra sin Herre, og som det dog vilde være temmelig haardt at straffe med Døden.

S. Pedersen: Jeg tror, at det er en vigtig Forudsætning, naar den sidste ærede Taler gik ud fra, at Optagelsesretten kun benyttes, hvor der er et uventligt Naboforhold tilstede, idet jeg tvertimod mener, at det er af den Slags Nødværgemidler, som man ofte med Selvovervindelse maa gribe til. Naar det ærede Medlem derhos forudsatte, at det samme Kam kunde komme flere Gange paa samme Dag over paa Naboens Jord, saa tror jeg dog, at Eieren af Lammene nok som Følge af Bestemmelsen i første Stykke af Forslaget under Nr. 12 vil blive kjed af i det Hele at lade dem komme over, og at der ikke vil være Fare for, at han, saaledes som han nu kan det, fortsætter med ligefrem at drille eller trodse Naboen i Bevidstheden om, at denne ikke kan optage Dyrene, hvorved der kan tilføies den Paagældende ubodelig Skade. Jeg tror heller ikke, saaledes som det ærede Medlem udtalte, at der ikke i vor Lovgivning skulde være nogen tilsvarende Regel, hvor det gjælder Retsforhold mellem Mand og Mand. Det Forførdelige, som det ærede Medlem vilde finde i den nævnte Bestemmelse, til hvilken har mente, at der i den øvrige Lovgivning ikke fandtes nogen Analogi, er Noget, som ligesaa fuldt kunde anvendes paa andre Bestemmelser i Lovforslaget, saaledes f. Ex. paa selve Regjeringsens § 4. Dertil er der heller ikke noget Analogt i vor øvrige Lovgivning, men desuagtet har baade tidligere Tidens og Nutidens Lovgivning fundet det rigtigt at have Bestemmelser af den Art, netop paa Grund af Forholdenes særegne Bestaafenhed. — Det ærede Medlem anførte unægtelig endnu en Grund imod første Stykke af Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 12, som jeg finder havde ikke saa ganske Tid for sig, og det var dets Mangel paa en Tidsfrist for Klagen og dets Man-

gel paa Bestemmelser, som fikrede imod, at Dyret kom til at fortsætte sin ødelæggende Vandring over til andre Naboer, uden at Eieren bliver vidende derom. Jeg havde tænkt mig, at Pligten til inden en vis Frist at underrette Eieren om det Stedsfundne — en Pligt, der med Hensyn til Optagelse jo er fastsat i § 5 — ogsaa maatte finde Anvendelse paa dette Tilfælde, men det kan nok være, at det er tvivlsomt, om det vil være saa, uden udtrykkelig Forskrift derom, og jeg skal ialtsald indrømme, at det nok kan være heldigt, under Forhold som disse haade at sætte en noget kort Tidsfrist for at kræve Ufredsbøden og at sætte en Bestemmelse, der sikrer imod, at Dyret kan fortsætte sin Vandring videre, uden at Eieren bliver underrettet derom, og jeg skal villig række Haand til, at der til 3die Behandling fremkommer Vædringsforslag sigtende dertil. Den af den ærede Landsstingsmand anførte Grund, som jeg nu sidst har berørt, var altsaa unægtelig af den Bestaafenhed, at jeg maa anerkjende dens Rigtighed, hvorimod det, som det ærede Medlem iøvrigt fremhævede, var Noget, som jeg tror ikke vil have videre praktisk Betydning.

Oyenbøll: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet, men da jeg ikke har hørt en eneste Stemme hæve sig for at tale et godt Ord for det Underædringsforslag, som er stillet af det ærede 2det Medlem for 9de Kred (Estrup) under Nr. 2 — maatte Grunden kan være den, at den ærede Forslagsstiller selv har talt saa udførligt og godt derom —, vil jeg dog ikke lade Forslaget gaa til Afstemning uden at udtale som min Mening, at jeg heller ikke kan gaa ind paa det foreslaaede første Stykke af § 4. Det hele Stykke støder for det Første min juridiske Sands, om jeg saa maa sige, men i hvert Tilfælde kan jeg ikke gaa ind paa Stykket saaledes affattet, at det ligefrem skal ligge til Jordbrugerens Forgodtbefindende, om han overhovedet vil gjøre sig nogen Umage for at optage det Kreatur, der er kommen ind paa hans Mark, eller ikke, idet det jo aldeles henstilles til ham at gjøre, hvad han finder mest bekvemt og behageligt, skjøndt dog hele Loven gaar ud paa, at Optagelse med Alt,